

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

พิทยา พันระไชย^๑

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย และเพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2/2565 จำนวน 280 คน ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรพยากรณ์ จำนวน 7 ตัวแปร คือ ผลสัมฤทธิ์เดิม พฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ตัวแปรเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ ผลการวิจัย ดังนี้ 1) ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์เดิมอยู่ในระดับดี ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า 0.138 – 0.776 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่า 3) ผลสัมฤทธิ์เดิม พฤติกรรมการเรียน คุณภาพการสอน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.855 สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 73.10 ดังสมการพยากรณ์ ดังนี้

$$\text{สมการในรูปคะแนนดิบ } Y' = 21.037 + 5.786x_1 + 3.492x_2 + 2.346x_5 + 2.446x_4$$

$$\text{สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z'_Y = 0.383Z_{x1} + 0.283Z_{x2} + 0.185Z_{x5} + 0.166Z_{x4}$$

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ปัจจัย, นักศึกษาครู, ความเป็นครูมืออาชีพ

^๑ อาจารย์ประจำ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Email: Pittaya.pc@bru.ac.th

Factors Affecting Learning Achievement in Professional Teacher Subject, of Students Faculty of Education, Buriram Rajabhat University

Pittaya Pantachai^a

Abstract

This research aimed to study the level of factors, explore the relationships between these factors, and create a predictive equation affecting the learning achievement of the Professional Teacher Course of students in the Faculty of Education at Buriram Rajabhat University. The sample group consisted of 280 first-year students in semester 2 of the academic year 2022. The predictor variables included 7 factors: previous learning achievement, learning behavior, attitude towards learning, motivation for learning achievement, teaching quality, parental promotion of learning, and peer relationships. The criterion variable was the learning achievement in the Professional Teacher Course. Measurement instruments employed a 5-level Likert scale, and statistical methods included percentage, mean, standard deviation, Pearson's correlation, and multiple regression analysis. The research findings were as follows: 1) The level of factors affecting learning achievement, including previous learning achievement, was at a moderate level. In contrast, learning behavior, attitude toward learning, motivation for learning achievement, teaching quality, parental promotion of learning, and peer relationships were at a high level. 2) The relationships between factors affecting learning achievement ranged from 0.138 to 0.776, all statistically significant at the 0.01 level. 3) Previous

^a lecturer, Faculty of Education, Buriram Rajabhat University, Email: Pittaya.pc@bru.ac.th

learning achievement, learning behavior, teaching quality, and motivation for learning achievement had a multiple correlation coefficient (R) of 0.855, predicting learning achievement jointly by 73.10% as per the following equations:

$$\text{Raw Score Equation: } Y' = 21.037 + 5.786x_1 + 3.492x_2 + 2.346x_5 + 2.446x_4$$

$$\text{Standardized Score Equation: } Z'_Y = 0.383Z_{X1} + 0.283Z_{X2} + 0.185Z_{X5} + 0.166Z_{X4}$$

Keywords: Learning Achievement, Factors, Student Teachers, Professional Teacher

บทนำ

การศึกษาเป็นเครื่องมือกลไกในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความเป็นพลเมืองเป็นคนดี มีวินัย และมีคุณภาพของสังคม ประเทศ และของโลก มีทักษะ ความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติ ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและพัฒนาประเทศ สามารถเรียนรู้ได้ตามความถนัด ความสนใจ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม (Ministry of Education, 2016, p.7) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีศักยภาพสูง ในการผลิตนักศึกษาครู หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เป็นการเตรียมครูตามความต้องการของสังคม ให้เป็นผู้มีความรู้ เจตคติและทักษะที่จำเป็นทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม อย่างยั่งยืน มุ่งผลิตบัณฑิตสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคม โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันที่ผลิตบัณฑิตให้เพื่อกำลังในการพัฒนาประเทศ จึงต้องคำนึงถึงคุณภาพทางการศึกษา เป็นสำคัญ ปัจจุบันได้มีคนให้ความสำคัญกับคุณภาพการศึกษา และสนใจศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ คณะครุศาสตร์ ได้กำหนดให้ผู้ที่ยื่นสาขาวิชาชีพครูต้องเรียน 5 ปี ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ซึ่งรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ เป็นรายวิชาชีพครู โดยนักศึกษาทุกสาขาวิชาในคณะครุศาสตร์ต้องเรียนเพื่อพัฒนาสมรรถนะพื้นฐานของนักศึกษาวิชาชีพครู นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาคุณลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการเป็นครู เช่นเป็นผู้ที่มีใจรัก ศรัทธา ภาควุมิใจในวิชาชีพครู มีค่านิยมที่พึงประสงค์ ตั้งมั่นอยู่ในคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และเป็นการปลูกจิตวิญญาณความเป็นครูมืออาชีพให้กับผู้เรียนเป็นไปตามสมรรถนะในวิชาชีพครูที่กำหนด และผู้เรียนวิชาชีพครูที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงเป็นไปตามเกณฑ์จะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความสำเร็จทางการศึกษาที่จะส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนที่เป็นไปตามข้อกำหนดวิชาชีพครู แต่อย่างไรการจะได้มาซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงนั้น ย่อมเกิดจากหลายองค์ประกอบหลายปัจจัยด้วยกัน เนื่องจากการจัดศึกษาวิชาชีพครูนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการที่จะผลักดันให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนให้สูงเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

จากที่กล่าวมาดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ซึ่งเป็นรายวิชาในกลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา เป็นรายวิชาชีพครูที่นักศึกษาทุกสาขาวิชาจะต้องเรียน ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นประโยชน์และ

แนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษา ซึ่งจะส่งเสริม สนับสนุนให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และยังส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ทบทวนวรรณกรรม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Chawal Parerattakul (1974, p.12-14) ให้ความหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง การตรวจสอบความรู้ทักษะและสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้จากการอบรมสั่งสอนของครู แบบการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะทำหน้าที่วัดว่าเด็กเรียนรู้นาน้อยเพียงใด โดยแบบทดสอบชนิดนี้ต้องการวัดว่าครูได้ใช้เนื้อหาวิชาไปกระตุ้นสมองเด็กให้ทำงานตามความมุ่งหมายของหลักสูตรได้มากน้อยเพียงใด โดยใช้เครื่องมือที่เรียกว่า แบบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test) ซึ่งหมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่เด็กได้เรียนรู้อยู่ในอดีตรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด

Bloom (1976, p. 167-169) ได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของผู้เรียนและการเรียนสรุปได้ว่าตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 3 ตัวแปร คือ

1. ตัวแปรที่เกี่ยวกับพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Entry Behaviors) หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นต่อการเรียนและมีมาก่อนการเรียน ได้แก่ ความถนัดและความรู้พื้นฐานเดิมของนักเรียน
2. ตัวแปรที่เกี่ยวกับลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristics) หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะแสดงออกเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ซึ่ง ได้แก่ ความสนใจ และเจตคติ ต่อเนื้อหาที่เรียนในโรงเรียน การยอมรับความสามารถ และบุคลิกภาพ
3. คุณภาพการสอน (Quality of Instruction) หมายถึง ประสิทธิภาพซึ่งผู้เรียนจะได้รับผลสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งได้แก่ การได้รับคำแนะนำ การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การเสริมแรง การแก้ไขข้อผิดพลาด และการรู้ผลสะท้อนกลับของการกระทำว่าถูกต้องหรือไม่

Bloom ได้สรุปอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ ได้แก่ พฤติกรรมด้านพุทธิพิสัยของผู้เรียนและลักษณะทางด้านจิตพิสัยของผู้เรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงร้อยละ 65 และคุณภาพการสอนของครูมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงร้อยละ 25 และเหลืออีกร้อยละ 10 เป็นตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลน้อยมากต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน.

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พบว่า Phanpanat Chanha et al. (2021, p.135) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต นักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ พฤติกรรมในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน และ Kotchaporn Jaiodton and Aonnicha Tosata (2021, p.38) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมาได้คือ ปัจจัยด้านผู้เรียน ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านอุปกรณ์สื่อ/ เทคโนโลยี และ Supaporn Khamrod (2012, p.79) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยพะเยา พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรมทางการเรียน ปัจจัยความคาดหวังของตัวนิสิต และปัจจัยสภาพแวดล้อมทางการเรียนสอดคล้องกับ Panja Chuchuy (2016, p.1329) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสม รายได้ของครอบครัว จำนวนชั่วโมงในการศึกษาเพิ่มเติม ความมีวินัยในตนเอง การส่งเสริมการเรียนของอาจารย์ และ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และนอกจากนี้ Supajee Supap (2021, p. 216-231) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเป็นครูมืออาชีพ ประกอบด้วย 1) ภูมิหลัง ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์สอน ตำแหน่ง คุณลักษณะส่วนตัว (ทั้งด้านกิริยา วาจาและการแต่งกาย) เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู และความรู้ทางวิชาชีพ 2) การสนับสนุนในสถานศึกษา ได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา การสนับสนุนทรัพยากร และคุณลักษณะบุคลากรในสถานศึกษา 3) วัฒนธรรมการเรียนรู้ ได้แก่ การส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดการความรู้ และการเรียนรู้ร่วมกัน 4) การพัฒนาตนเอง ได้แก่ สมรรถนะในการวิจัย (เพื่อการพัฒนาการเรียนรู้) และวิธีการเรียนรู้ 5) การจัดกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การศึกษาผู้เรียน การออกแบบและการวางแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล 6) การมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา และการจัดกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้ และ 7) ประสบการณ์ในการทำงาน คุณครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานสูงจะมีคุณลักษณะความเป็นครูมืออาชีพมากกว่าคุณครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า ซึ่งจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงขอกำหนดขอบเขตในการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะ

ครุศาสตร์ มีทั้งหมด 7 ปัจจัย คือ ผลสัมฤทธิ์เดิม พฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน การส่งเสริม การเรียนของผู้ปกครอง และความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ขออนุมัติการวิจัยในมนุษย์และขอรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ที่ อว 0642.7/163 โดยคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่เรียนในรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ จำนวน 655 คน

2. **กลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 280 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แนวคิดของ *Pallant (2000, p. 142)* ที่กำหนดว่าควรใช้กลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 40 เท่าตัวแปรพยากรณ์ มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้การสุ่มแบบกลุ่มโดยใช้ห้องเรียนในแต่ละสาขาเป็นหน่วยในการสุ่ม จาก 12 สาขาวิชา และโดยสุ่มมาสาขาละ 1 ห้อง รวมจำนวน 12 ห้อง

ขั้นที่ 2 สุ่มในแต่ละห้องตามสัดส่วนด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้วิธีการจับฉลากจากรายชื่อนักศึกษา สาขาละ 1 ห้อง ห้องละ 23 คน จำนวน 8 ห้อง ได้แก่ สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีตะวันตก, ดนตรีไทย) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาและคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย สาขานาฏศิลป์ สาขาวิชาสังคมศึกษา และสาขาวิชาฟิสิกส์ และห้องละ 24 คน จำนวน 4 ห้อง ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย และสาขาวิชาคณิตศาสตร์ รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 280 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมี 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เกรดเฉลี่ยของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะ เป็นแบบเติมคำตอบ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีช่วงคะแนนดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึงมีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายความว่ามีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายความว่ามีความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายความว่ามีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง ผลปรากฏว่ามีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 หลังจากนั้นนำไปหาอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน พบว่า แบบวัดพฤติกรรมกรรมการเรียน จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.34 - 0.70 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 แบบวัดเจตคติต่อการเรียน จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.38 - 0.79 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จำนวน 9 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.66 - 0.88 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 แบบวัดคุณภาพการสอน จำนวน 10 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.30 - 0.80 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 แบบวัดการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.31 - 0.61 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 และแบบวัดความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน จำนวน 8 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.29 - 0.61 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 จำนวน 280 คน ที่เรียนในรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ปีการศึกษา 2/2565 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบแล้วนำไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากนั้นวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์แต่ละตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ดังตาราง 2

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์โดยรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1)	3.014	.480	ดี
2. ด้านพฤติกรรมการเรียน(x_2)	3.929	.587	มาก
3. ด้านเจตคติต่อการเรียน(x_3)	4.309	.438	มาก
4. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์(x_4)	4.417	.494	มาก
5. ด้านคุณภาพการสอน(x_5)	4.261	.572	มาก
6. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง(x_6)	4.351	.608	มาก
7. ด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน(x_7)	4.164	.551	มาก

จากตาราง 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เดิมของนักศึกษา โดยเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 3.014 อยู่ในระดับดี ส่วนระดับความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.417$) รองลงมาได้แก่ ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ($\bar{X} = 4.351$) และด้านเจตคติต่อการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.309$) ตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านพฤติกรรมการเรียน ($\bar{X} = 3.929$)

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมพัทธ์สหสัมพันธ์ (r) ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตัวแปร	x_1	x_2	x_3	x_4	x_5	x_6	x_7	Y
x_1	1.00							
x_2	.699**	1.00						

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	Y
X ₃	.307**	.441**	1.00					
X ₄	.662**	.692**	.346**	1.00				
X ₅	.464**	.435**	.225**	.500**	1.00			
X ₆	.209**	.179**	.174**	.190**	.158**	1.00		
X ₇	.272**	.230**	.195**	.194**	.277**	.510**	1.00	
Y	.776**	.746**	.340**	.708**	.569**	.138**	.227**	1.000

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.138 – 0.776 และทุกตัวแปรสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งตัวแปรที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์เดิม (x₁) รองลงมาได้แก่ ด้านพฤติกรรมการเรียน (x₂) และด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x₄) ตามลำดับ ส่วนตัวแปรระหว่างปัจจัย พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.158 – 0.699 ทุกความสัมพันธ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้านเพื่อตรวจสอบภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์ที่แยกเป็นรายด้านเพื่อตรวจสอบการเกิดภาวะตัวแปรอิสระซ้ำซ้อน (Multicollinearity)

ตัวแปรพยากรณ์	Tolerance	VIF
1. ผลสัมฤทธิ์เดิม (x ₁)	.438	2.281
2. พฤติกรรมการเรียน (x ₂)	.417	2.399
3. คุณภาพการสอน (x ₅)	.716	1.396
4. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x ₄)	.432	2.313

จากตาราง 4 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์มีความสัมพันธ์กันน้อยเนื่องจากค่า Tolerance มีค่าไม่น้อยกว่า .10 และค่า VIF น้อยกว่า 10 ดังนั้น จึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการใช้สถิติวิเคราะห์การ

ถดถอย ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความแตกต่างของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2565 มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Model	SS	df	MS	F	P - Values
Regression	10726.90	4	2681.73	186.46**	.000
Residual	3955.01	275	14.38		
Total	14681.99	279			

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) พฤติกรรมการเรียน (x_2) คุณภาพการสอน (x_5) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4)สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงดำเนินการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณต่อไป

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise

ตัวแปรพยากรณ์	R	R ²	R ² _{adj}	SE _{est}	F	P-Values
X_1	.776	.603	.601	4.582	421.470	.000
X_1, X_2	.826	.683	.681	4.098	298.537	.000
X_1, X_2, X_5	.848	.719	.716	3.869	234.981	.000
X_1, X_2, X_5, X_4	.855	.731	.727	3.792	186.462	.001
R = .855 R ² = .731 R ² _{adj} = .727 SE _{est} = 3.792 F = 186.462**						

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 4 ด้าน คือ ผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) พฤติกรรมการเรียน (x_2) คุณภาพการสอน (x_5) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.855 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การตัดสินใจ (R^2) เท่ากับ 0.731 หรือมีอำนาจพยากรณ์ร้อยละ 73.10

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อค้นหาตัวแปรพยากรณ์ที่ดีแบบ Stepwise ในแต่ละขั้นสรุป ได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เมื่อนำตัวแปรพยากรณ์ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ (Y) มากที่สุด ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) มาวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ Stepwise พบว่า สามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.603 ($R^2 = 0.603$) แสดงว่าปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 60.30

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ซึ่งเป็นปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) และปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) สามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรเกณฑ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.683 ($R^2 = 0.683$) แสดงว่าปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) และปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 68.30

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ซึ่งเป็นปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) และปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) สามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรเกณฑ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.719 ($R^2 = 0.719$) แสดงว่าปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) และปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 71.90

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวแปรพยากรณ์ซึ่งเป็นปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) และปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) สามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรเกณฑ์ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.731 ($R^2 = 0.731$) แสดงว่าปัจจัยปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) และปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ร้อยละ 73.1

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธี Stepwise ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE _B	β	t	P - Values
ค่าคงที่ (Constant)	21.037	2.19		9.604	.000
ผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1)	5.786	.715	.383	8.095	.000
พฤติกรรมการเรียน (x_2)	3.492	.599	.283	5.829	.000
คุณภาพการสอน (x_5)	2.346	.469	.185	4.998	.000
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4)	2.446	.699	.166	3.497	.001
R = 0.855		R ² = 0.731		F = 186.46**	

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 พบว่า เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรพยากรณ์ พบว่า ผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้สูงสุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (β , b) เป็น 0.383 และ 5.786 ตามลำดับ รองลงมาเป็น ด้านพฤติกรรมการเรียน (x_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (β , b) เป็น 0.283 และ 3.492 ตามลำดับ คุณภาพการสอน (x_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (β , b) เป็น 0.185 และ 2.346 ตามลำดับ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐานและค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนดิบ (β , b) เป็น 0.166 และ 2.446 ตามลำดับ โดยเขียนเป็นสมการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 1 ได้ดังนี้

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ } Y' = 21.037 + 5.786x_1 + 3.492x_2 + 2.346x_5 + 2.446x_4$$

$$\text{สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน } Z'_Y = 0.383Z_{x1} + 0.283Z_{x2} + 0.185Z_{x5} + 0.166Z_{x4}$$

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยด้านผลสัมฤทธิ์เดิม ($\bar{x} = 3.014$) อยู่ในระดับดี จากคะแนนเต็ม 4.00 ทั้งนี้เพราะความรู้พื้นฐานเดิมจะเป็นฐานสำคัญช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้

เข้าใจมากขึ้น ดีขึ้น เพราะการมีความรู้พื้นฐานเดิมดีมาแล้วจะทำให้ นักศึกษามีความพร้อมที่จะสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเนื้อหาในบทเรียนใหม่ได้รวดเร็วขึ้น และมีความเข้าใจได้ลึกซึ้ง ดังนั้น นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์เดิมในระดับดีมาก่อน ก็จะช่วยให้ส่งผลต่อการเรียนในรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพได้ดีด้วย สอดคล้องกับ Amadi (2018, p. 25-28) กล่าวเกี่ยวกับกฎการเรียนรู้ของธอร์นไค์ที่มีความเชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดีเมื่อพร้อมและมีการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ และสอดคล้องงานวิจัยของ Panja Chuchuy (2016, p. 1329–1342) พบว่าตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 สำหรับปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คุณภาพการสอน การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน โดยรวมทุกปัจจัยอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะตัวแปรที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่สามารถจะอธิบายความแปรปรวนหรือทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Sittikorn Khamrod and Kittipong Srikhaetri (2018, p. 92-103) Kanda Khammak et al. (2015, p. 63) Kotchaporn Jaiodton and Aonnichia Tosata (2021, p. 29-41) และทั้งนี้ยังสอดคล้องกับ Supitchgridta Pakpoyen (2017, p. 83-84)

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวก กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกปัจจัย โดยมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.138 – 0.776 ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ความเป็นครูมืออาชีพ อาจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยด้วยกัน ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการร่วมมือกันระหว่างอาจารย์ผู้สอนและตัวนักศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษาจะต้องมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และพฤติกรรมการเรียนที่สูง จึงจะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kusuma Lohday (2023, p. 61-74) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนในกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่พบว่าตัวแปรด้านผู้เรียน ด้านครอบครัว ด้านผู้สอน และด้านรูปแบบการสอน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Rungrudee Krahan (2014, p. 412-420) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติของนิสิตพยาบาลชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พบว่า ความมีวินัยในตนเอง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนและ ความรู้พื้นฐานเดิม มีสหสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปฏิบัติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kotchaporn Jaiodton and Aonnichia

Tosata (2021, July-December, p. 29-41) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่าปัจจัยที่มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ ปัจจัย ด้านผู้เรียนและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของ นักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยทั้ง 7 ตัวแปร มีสหสัมพันธ์เชิงเส้นตรง กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถสร้างสมการพยากรณ์ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณด้วยตัวแปรพยากรณ์ 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยปัจจัยผลสัมฤทธิ์เดิม (x_1) ปัจจัยพฤติกรรมการเรียน (x_2) และปัจจัยคุณภาพการสอน (x_5) และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.731 ($R^2 = 0.731$) ซึ่งทั้ง 4 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ร้อยละ 73.1 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผลสัมฤทธิ์เดิม พฤติกรรมการเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผลโดยตรงต่อนักศึกษา ดังนั้นนักศึกษาที่มีปัจจัยดังกล่าวย่อมมีแนวโน้มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพสูง ประกอบกับปัจจัยด้านคุณภาพการสอนของอาจารย์ที่ใช้เทคนิค การสอน การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายให้นักศึกษาได้ปฏิบัติกิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักศึกษาและ เสริมกำลังใจในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยโดยนำ เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงเป็นปัจจัยที่ร่วมกันกับตัวแปรตัวอื่นส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เมื่อพิจารณาตัวแปรผลสัมฤทธิ์เดิมเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์สูงสุดที่สามารถอธิบายความแปรปรวนต่อตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.603 ($R^2 = 0.603$) ซึ่งสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ได้ร้อยละ 60.30 แสดงให้เห็นว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญตัวหนึ่งที่มีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทั้งนี้ผู้ที่มิผลสัมฤทธิ์เดิมดีนั้นย่อมมีความพร้อมที่จะเรียนเรื่องต่อไปหรือเรียนใน ระดับสูงขึ้นได้ดี และเป็นการง่ายต่อการเรียนรู้เพราะเนื้อหาวิชาที่เรียนมักจะมีการเรียงลำดับจากง่ายไป ทยายากอย่างต่อเนื่องกัน Bloom (1976, p. 32) และเนื้อหาวิชาความเป็นครูมืออาชีพ นักศึกษาจะต้อง อาศัยมวลความรู้ที่ผ่านมาเป็นพื้นฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Panja Chuchuyay (2016, p.1329-1342) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ โดยพบว่า ตัวแปรคะแนนเฉลี่ยสะสมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระเบียบวิธีวิจัยของนักศึกษามหาวิทยาลัยหาดใหญ่ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Sittikorn Khamrod and Kittipong Srikhaetri (2018, p. 92-103) ได้ศึกษาตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณสำหรับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาเจนเอเรชั่น วาย สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ โดยพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ของนักศึกษา เจเนอเรชัน วาย นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ Phanpanat Chanha et al. (2021, p.125 – 140) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมจากสถานศึกษามีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เมื่อเพิ่มปัจจัยในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเข้าไปอีก 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยพฤติกรรม การเรียน ปัจจัยคุณภาพการสอน และปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สามารถร่วมพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ได้ร้อยละ 73.10 ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าพฤติกรรมการเรียนเป็นพฤติกรรมที่มีความต้องการที่จะเป็นคนมีความสามารถ มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสำเร็จ มีอิสรภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีความต้องการลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierachy of Need) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kanda Khammak et al. (2015, p.63) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ พฤติกรรมในการเรียน นอกจากนี้ Phanpanat Chanha et al. (2021, p.125 – 140) พบว่า พฤติกรรมการเรียนสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยังสอดคล้องกับ Kotchaporn Jaiodton and Annonicha Tosata (2021, July-December, p. 29-41) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้ และจากงานวิจัยของ Supitchgridta Pakpoyen (2017, p. 83-84) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า เจตคติและแรงจูงใจต่อการเรียนของนักศึกษา เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ จากผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์เดิม พฤติกรรมการเรียน คุณภาพการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาความเป็นครูมืออาชีพ ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ ดังนั้นอาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา ควรส่งเสริมสนับสนุน ให้นักศึกษาได้มีพัฒนาการในด้านพฤติกรรมการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น และสามารถนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาการเรียนการสอนของอาจารย์หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ก็จะส่งผลดีต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการวิจัยเชิงทดลองเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาอื่นของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

เอกสารอ้างอิง

- Amadi, N. G. (2018). Horse-stream truism in Thorndike's law of readiness: Educational implications. *International Journal of Multidisciplinary Research and Development*, 5(7), 25-28.
- Bloom, B. S. (1976). *Human characteristics and school learning*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Chawal Parerattakul. (1974). *Measuring academic achievement proceedings of the 2nd meeting of the National Education Agency* [In Thai]. Bangkok: Religious Affairs Publishing.
- Kanda Khammak & Pattarawan Suntrasri. (2015). *Performance of SUT undergraduate students: possible factors and explanations* (Research Report) [In Thai]. Nakhon Ratchasima: Suranaree University of Technology.
- Kotchaporn Jaiodton & Aonniccha Tosata. (2021). Factors affecting academic achievement of Nakhon Ratchasima College students [In Thai]. *Journal of the Association of Private Higher Education Institutions of Thailand (STI)*, 27(2), 29-41.
- Kusuma Lohday. (2023). Kusuma influencing factors of students' learning achievement in business english courses at Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage [In Thai]. *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 12(2), 61-74.
- Ministry of Education. (2016). *National Education plan direction framework 2017-2021* [In Thai]. Bangkok: Ministry of Education.
- Pallant, J. (2013). *SPSS survival manual: A step by step guide to data analysis using the SPSS program* (5th ed.). Maidenhead, Berkshire, England: McGraw-Hill.

- Punja Chuchuy. (2016). Oriented factors influencing research methodological achievement of Hat Yai University students [In Thai]. In *The 9th Hatyai National and International Conference* (pp. 1329-1342). Hatyai University, Songkhla.
- Phanphanat Janha, Somkiat Thaipreecha, Kittipol Permpul, & Suppachai Murnpho. (2021). *Factors influencing the academic achievement of undergraduate students* [In Thai]. *Journal of Academic Affairs*, 9(1), 125-140.
- Rungrudee Grahon. (2014). The factors affecting the practicum achievement of the third – year nursing students of Srinakharinwirot University [In Thai]. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*. 15(3), 412-420.
- Sittikorn Khamrod & Kittipong Srikaetri. (2018). Multiple linear regression models for science and mathematics student achievement, Generation Y, Panyapiwat Institute of Management [In Thai]. *Association of Private Higher Education Institutions of Thailand under His Majesty's Patronage HRH Princess Maha Chakri Sirindhorn*, 7(1), 92-103.
- Supajee Supap. (2021). Factors affecting the development of professional teachers in today's Thai society [In Thai]. *Maha Chula Academic Journal*, 6(1), 216-231.
- Supaporn Khamrod. (2012). *Factors affecting academic achievement of first-year students* [In Thai]. Phayao: University of Phayao.
- Supitchgridta Pakpoyen. (2017). *A study of factors affecting the educational achievement of graduate students department of curriculum and instruction, University of Business Studies* [In Thai]. (Unpublished master's thesis). Dhurakij Business University, Bangkok.